

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति शल्यां तर्गतगदाप०
 गाधिर्नाम महानासीत्क्षत्रियः प्रथितो भुवि ॥ तस्य पुत्रो भवद्राजन् विश्वामित्रः प्रतापवान् ॥ १२ ॥ सराजा कौशिकस्तात महायोग्य भवत्किल ॥ स पुत्रमभिषि
 व्याथ विश्वामित्रं महातपाः ॥ १३ ॥ देहव्यासे न श्वक्रेतमूचुः प्रणताः प्रजाः ॥ न गंतव्यं महाप्राज्ञा हि चास्मान् महाभयात् ॥ १४ ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच ततो गा
 धिः प्रजास्ततः ॥ विश्वस्य जगतो गोप्ता भविष्यति सुतो मम ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा तु ततो गाधिर्विश्वामित्रं निवेश्य च ॥ जगाम त्रिदिवं राजन् विश्वामित्रो भवन्नृपः ॥
 ॥ १६ ॥ न स शक्रोति पृथिवीं यत्नवान् पिरक्षितुं ॥ ततः शुश्राव राजा सराक्षसेभ्यो महाभयं ॥ १७ ॥ निर्ययौ नगराच्चापि चतुरंगवलान्वितः ॥ स गत्वा दूरमध्वानं व
 सिष्ठाश्रममभ्ययात् ॥ १८ ॥ तस्य ते सैनिकाराजं श्वक्रुस्तत्रानयान्वहून् ॥ ततस्तु भगवान् विश्वोवसिष्ठोऽश्रममभ्ययात् ॥ १९ ॥ ददृशे यततः सर्वं भज्यमानं महाव
 नं ॥ तस्य क्रुद्धो महाराजवसिष्ठो मुनिसत्तमः ॥ २० ॥ सृजस्व शबरान् घोरानि तस्वांगामुवाच ह ॥ तथोक्त्वा साऽसृजद्देनुः पुरुषान् घोरदर्शनान् ॥ २१ ॥ ते तु तद्वल
 मासाद्य बभूजुः सर्वतो दिशं ॥ तच्छ्रुत्वा विद्रुतं सैन्यं विश्वामित्रस्तु गाधिजः ॥ २२ ॥ तपः परं मन्यमानस्तपस्येव मनोदधे ॥ सोऽस्मिंस्तीर्थवरे राजन् सरस्वत्याः स
 माहितः ॥ २३ ॥ नियमैश्चोपवासैश्च कर्षयन् देहमात्मनः ॥ जलाहरो वायुभक्षः पर्णाहारश्च सो भवत् ॥ २४ ॥ तथास्थं डिलशायी च ये चान्ये नियमाः पृथक् ॥ अ
 सकृत्तस्य देवास्तु व्रतविघ्नं प्रचक्रिरे ॥ २५ ॥ न चास्य नियमाद्बुद्धिरपयाति महात्मनः ॥ ततः परेण यत्नेन तत्स्वाबहुविधं तपः ॥ २६ ॥ तेजसा भास्करा कारो गाधि
 जः समपद्यत ॥ तपसा तु तथा युक्तं विश्वामित्रं पितामहः ॥ २७ ॥ अमन्यत महते जावरदोवरमस्य तत् ॥ स तु वरे वरं राजन् स्याम हं ब्राह्मणस्त्विति ॥ २८ ॥ तथेति
 चाब्रवीद्ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥ सलब्ध्वा तपसो ग्रेण ब्राह्मणत्वं महाशयः ॥ २९ ॥ विचचारमर्होऽकृत्स्नां कृतकामः सुरोपमः ॥ तस्मिंस्तीर्थवरे रामः प्रदाय वि
 विधं वसु ॥ ३० ॥ पयस्विनीस्तथा धेनूर्यानां निशयनानि च ॥ अथ वस्त्राण्यलंकारं भक्ष्यं पेयं च शोभनं ॥ ३१ ॥ अददन्मुदितो राजन् पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ ययौ
 राजंस्ततो रामो बकस्याश्रममंतिकात् ॥ ३२ ॥ यत्र ते पेतपस्ती व्रं दाल्भ्यो बक इति श्रुतिः ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते श० गदाप० बलदेव तीर्थयात्रायां सारस्वतो
 पाख्यानं चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ १४ ॥ वैशंपायन उवाच ब्रह्मयोनेरवाकीर्णं जगाम यदुनंदनः ॥ यत्र दाल्भ्यो बको राजन्नाश्रमस्थो महातपाः ॥ १ ॥

नैलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १४ ॥ ब्रह्मयोनेः ब्राह्मण्योऽसादकात्तीर्थार्थाद्वाकीर्णं नाम दाल्भ्यसे वितन्तीर्थं जगाम ॥ १ ॥